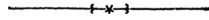

ESKARIYA.

Choriyak, beren kabi
 Maitea lagarik,
 Badaude beti penaz,
 Naigabez beterik,
 Tristuraren tristuraz
 Oso mututurik,
 ¿Nola biziko naiz ni
 Sort-erritik joanik,
 Ainbeste maite dedan
 Lurretik aldenik,
Izarraitz-ko tontorrak
 Eziñ ikusirik,
 Nola diran agertzen
 Goitsu ta lardenik,
 Eguzkiyaren argiz
 Oso dizdizturik;
 Edo laño tartean
 Burua jasorik,
 Diruditela koro
 Churiz ingurarik?...
 ¿Nola, nola biziko
 Naiz emendik joanik,
 Urola-ren murmurak
 Entzun gabetanik;
 Bere leyar-uretan¹

Begira gaberik,
 Bazter ederrak nola
 Dauden antzeturik²?...
 ¿Nola, nola biziko
 Naiz urrun emendik,
 Aditzen ez dedala
Euskara maiterik,
 Aitorren izkuntzaren
 Itz gozarotsurik?...
 ¿Egongo naiz beñere
 Miñik gabetanik?
 ¿Iñoi sentituko det,
 Biyotzean, pozik?...
 ¡Ez! ¡ez! beti biziko
 Naiz minduraturik,
 Zergatik erbestean
 Ez dagon pozkairik...

 Orregatik, bildurrez,
 Ikaraz beterik,
 Joan bear ote dedan
 Emendik pentsarik,
 Esaten dizut, Jauna
 Biyotz-biyotzetik:
 «Eraman ez nazazu
 Nere Euskal-erritik.

K. ECHEGARAY-KOAK.

(1) Aguas cristalinas.—(2) Pintadas.